

ΜΙΑ ΤΕΡΑΤΟΜΟΡΦΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Η ΑΣΧΗΜΟΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η Μαργαρίτα του Τυρόλου και της Καρινθίας. Η πάρεμιά της άσχημια της. Το χτύπημα του εξαδέλφου της και τ' όμιος της έναντιον του. Ο πρώτος γάμος της. Όπου ο σύζυγος βρισκει την πόρτα του παλατιού κλειστή! Η δυσχερέσκια κι' ο άφορισμός του Πάπα. Η βεία όργη κι' η τιμωρία ενός λαού. Οί' όρχει νεαροι χωριάτες του Τυρόλου, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

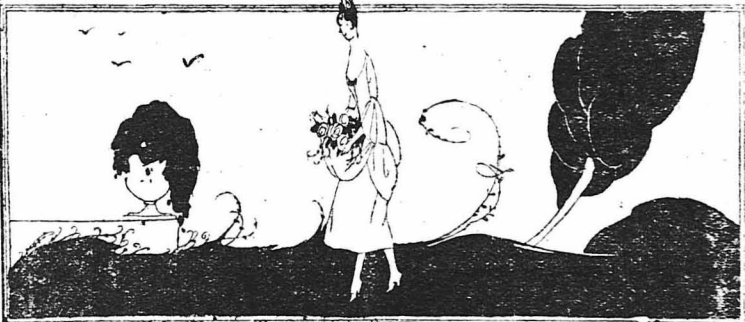
ΛΟΙ μας — ποιός λίγο, ποιός πολύ — ξέρομε τη ζωή των όραιων γυναικών, που διεδραμάτισαν κάποιον ρόλο, διά μέσου των αιώνων και που, χάρις στην όμορφιά τους, επέδρασαν ώς έλλάθη ή έφεργετικά στην ιστορία της πατρίδος τους. Τέτοιες γυναικες υπήρξαν ή όραία 'Ελένη, ή Κλεοπάτρα, ή Αικατερίνη της Ρωσίας, ή 'Ελισάβετ της 'Αγγλίας κτλ. Τα όνόματα των έστεμμένων αυτών γυναικών τά διεύσαν ως έμάς ή παράδοσι, ο θόμβος και ή ιστορία και ή τά διαπρόν πάντα στη μνήμη των μεταγενεστέρων. Υπάρχουν όμως και γυναικες που διεδραμάτισαν απουδαίο ρόλο στην ιστορία της χώρας τους και των όποιων τά όνόματα χάνονται στο σκότος της έποχής που έζησαν.

Μία τέτοια γυναίκα ήταν και ή δούκισσα Μαργαρίτα της Καρινθίας και του Τυρόλου, που έμεινε γνωστή ως ή άσχημότερη γυναίκα της ιστορίας. Γεννήθηκε τό 1318 και ήταν πρωτότοκη του ήγεμόνος του Τυρόλου και της Καρινθίας, που είχε αυτοκληθεί και βασιλεύς της Βοημίας. Δέν είνε έξακριβωμένο άν ή Μαργαρίτα ήθε, πράγματι, στον κόσμο τόσο τερατώδης στη μορφή, όπως μάς τη δείχνουν ή διασωθείσες εικόνες, που της έκαναν διάφοροι ζωγράφοι. Αυτές την παριστάνουν σαν ένα σιάχτρο, και τό μεταξύ ανθρώπου και πιθήκου. Φαίνεται όμως μάλλον ότι κατά μέγα μέρος ή άσχημια της όφειλετο σ' ένα τρομερό χιτίωμα που της κάταφερε στο πρόσωπο κάποιος έξαδέλφος της, της οικογενείας των Βιτελλόβαχων, όταν ήταν ακόμα τεσσάρων ή πέντε χρόνων. Η έθρα που κράτησε ή Μαργαρίτα για την παραμόρφωση αυτή του πρόσωπου της, έναντιόν του Ξαδέλφου της, ήταν τόσο μεγάλη, όποτε, τριάντα χρόνια άργότερα, τόν αποκλήρωσε κι' αυτόν και τ' αδελφια του και κληροδότησε τό Τυρόλο και τις άλλες της μεγάλες χώρες στους 'Αρβούργους, έξαδέλφους της κι' αυτούς, άτ' τους όποιους καταγόταν κι' ο τελευταίος αυτοκράτωρ της διαμελισθείσης Αυστρίας.

Παρά την τερατώδη άσχημια της διως, ή Μαργαρίτα δέν άοργσε να βρη σύζυγο κι' άργότερα τ' όνομά της συνδέθηκε μ' όνοματικές ιστορίες και με θογια, που την έκαναν έξίσου διάσημη, όσο κι' ή άσχημια της! Ήταν υδλις δωδεκα χρόνων, όταν ο πατέρας της την πάντρεψε με τόν πρίγκιπα 'Ιωάννη, τόν γιό του πραγματικού βασιλέως της Βοημίας. Ο γάμος αυτός δέν ήταν, βέβαια, κανένα ειθύλλιο. Τόν ύπαγόρευσαν απώως τά συμφέροντα των πατέρων των δύο νέων και γι' αυτό δέν στάθηκε τυχερός. Τό περιεργότερο όμως είνε ότι αμία της συζυγικής άτυχίας δέν ήταν ο νεαρός πρίγκιπ 'Ιωάννης, όπως θα μπορούσε κανείς να περιμένη, κι' όπως θα ήταν φυσικό. Η ιστορία δέν μάς πληροφορεί για τό είδος των αισθημάτων που ο νεαρός πρίγκιπ έτρεφε προς την τερατόμορφη γυναίκα του, πάντως όμως δέν έμεινε κανένα γεγονός που να μάς δείχη την άποστοφή του προς αυτή. 'Εκείνο που ξέρομε, άπεναντίας, είνε ότι ή Μαργαρίτα άποστρεφάται φοβερά τόν άντρα της! Κι' επειδή ζούσε στη δική της χώρα κι' ήταν αυτή ή πραγματική κυρίαρχος, έπιχειρούσε διαρκώς την ειλικρία να δώση τέλος στον συζυγικό της βίο...

Μιά μέρα Νοεμβρίον, καθώς ο 'Ιωάννης γούριζε από τό κνήγη, βοήσε τις πύλες του πύργου των κλειστές. 'Ένας άτ' τους εννεά, τους άκολούθους της γυναίκας του, τόν άνακοίνωσε τότε μέσ' από ένα φεγγίτη του πύργου, ότι ο Βασιμώ άκόλουθός του είχαν διακτεί, άνεξαιρέτως όλοι, άτ' τη χώρα κι' ότι τό καλλίτερο παιδί είχε να κίνη κι' ο ίδιος ήταν να φύγη, άν ήθελε να σώση τη ζωή του...

Ο 'Ιωάννης, έπειδή φοβήθηκε αντίποινα, για τόν λόγο δι λίγες μέρες πριν είχε ύποβάλει σε βασανιστήρια τόν πιο μικρό αδελφό της Μαργαρίτας, τόν 'Αλβέρτο, έσπευσε να γίνη άφαντος, έφύγοντας τη γυναίκα του έλευθερη, όπως ήταν άλλωστε κι' ή φανερή της επιθυμία!

Ο Λουδοβίκος λοιπόν, μόλις έμαθε ότι ή Μαργαρίτα έδωξε τόν σύζυγό της, έσπευσε να της προτείνη, γι' αντικαταστάτη, τόν δικό του γιό, έναν όραϊότατο και συμπαιθητικότατο νέο, τόν Λουδοβίκο Μαργαρίτου Μαγδεμβούργου. Η Μαργαρίτα δέχτηκε κι' άρραβωνάστρε μαζί τόν έπισήμιος.

Ο άρραβώνας όμως αυτός έφερε τη Μαργαρίτα και τόν αυτοκράτορα Λουδοβίκο άντιμέτωπος του Πάπα, ο όποιος εκείνον τόν καιρό ήταν παπικός. Ο Πάπας, τη συνδρομή του όποιου είχε επαναλάβει ο διαγμένος σύζυγος της Μαργαρίτας πρίγκιπ 'Ιωάννης, δέν έννοούσε με κανένα τρόπο να έγκριτη τό γάμο της.

Ο αυτοκράτωρ Λουδοβίκος όστόσο, έννοώσε τόν έαυτό του άριστα δυνατό, όστε να περιφρόνη τις φοβές κι' αυτόν ακόμα τόν άφορισμό του Πάπα. Συννοεώμενος λοιπόν από τρεις Γερμανούς επίσκοπους, κι' άτ' διη την άκολούθια του, ξεκίνησε για τό Τυρόλο, για να έπιστημοποίησε τους γάμους του παιδιού του, άνηφρόντως περιφρόνητικά, τους παπικούς άναθεματισμούς.

Μέσα στην καρδιά του χειμώνα, ή συνοδεία πέρασε τό Μυρνεναυ και τά στενά του Ζάουφεν, που και σήμερα ακόμα, μ' έλη την τελευταίωση των μεταφορικών μέσων, έξακολουθούν να είνε άρκετά δυσκολοδιάβατα.

Η συνοδεία είχε φτάσει στην κοιλάδα του Μέραν, όταν τό ξαφνικό κατακλάσημιά μιάς μεγάλης χιονοστιβάδας έγινε άφορμή να σκοταδή ο κυριώτερος άτ' τους τρεις επίσκοπους που συνόδευαν τόν βασιλέα, ο άρχιεπίσκοπος Φραϊζίνγκεν, μαζί με τ' όλόγο του, και μερικά άλλα πρόσωπα της βασιλικής ακολουθίας.

Ατερίγματος; τρώμος κατέλαβε τότε τους άλλους κληρικούς, οι όποιοι τόν θάνατο του επίσκοπου διέβλεπαν τη θεία τιμωρία, γι' την άσεβή πράξη που πήγαναν να κάνουν! Ο δεσποτικός διως μονάχη; που βιαζόταν να πραγματοποιήση τους σκοπούς του, έβγαλε τό σπαθί του και με τη βία τόν άνάγκασε να έξακολουθήσουν την πορεία τους και να εβλογήσουν τους γάμους του παιδιού του με τη Μαργαρίτα, παρά τις διαμαρτυρίες του λαού του και της εκκλησίας. Οι φόβοι, όστόσο, του λαού του διακαθήθηκαν εκ των όστέρων, έντελής. Έπ' τρία χρόνια, ολόκληρα σύννεφα άφωδών έπεσαν άτ' της; τις μερέδες στις γερμανικές έπαρχίες, καταστρέφοντας όλα τά σιτηρά. Πλημμύρες έξαλούθησαν και κατέκλυζαν τις πόλεις, είνους περιφέρειες της χώρας. Κι' έπειτα ήθε κι' ένας τρομερός σεισμός, που σκότωσε χιλιάδες γνηες. Μετά τόν σεισμό, έπτες φοβερή έπδημία. Και ως άποκορφήμια όλων αυτών των συμφορών, καταστραφικαν από πυρκαϊά ή τρεις κυριώτερες πόλεις του Τυρόλου. Η πικραία αυτή άποδόθηκε στους 'Εβραίους, κι' άρχισε τότε ένας άγριος διωγμός έναντιόν τους, άτ' τόν όποιο διασώθηκαν έλάχιστοι.

Από τότε, πέρασαν άρκετά χρόνια. Η Μαργαρίτα στο μεταξύ είχε βαρεθεί και τόν δεύτερο της σύζυγο. Κι' επειδή είχε κάνει παιδι μαζί του και τό παιδί αυτό είχε έννημιαθεί, αποκλήχτηκε κι' άτ' τοίς δυο, μια και καλή, δηλητηριάζοντας τους. 'Ετσι έμεινε και πάλι απόλητη κυρίαρχη στη χώρα της... Αιτή διως ή τελευταία της ήγεμονεία δέν βάσταξε πολύ. Δεκατρείς μέρες μονάχη, γιατί στο τέλος οι εύγενεις κι' ο λαός έξεγέρθηκαν έναντιον της, την άνέρεσαν και την άνάγκασαν να κλειστή ο' ένα μοναστήρι, όπου και πέθανε.

Άλλοι θύλλοι έχουν διασωθεί για τις έρωτικές περιπέτειες της Μαργαρίτας. Λένε πως ή τερατόμορφη δούκισσα είχε ιδιαιτηρη προτίμηση για τους όμορφους νεαρούς χωριάτες του Μπουργκάρφεν. Άμε, όπως όνομάζεται κάποιος όρισμένη περιφέρεια του Τυρόλου. Άμα τους βαρύναν, τους χάρη από ένα μικρό κτήμα και τους έδινε κι' από έναν τίτλο. Κι' έτσι υπάρχον εκεί ως σήμερα διάφορες οικογένειες που φέρουν τίτλους εύγενείας, τους όποιους χρωστούν σε όρατους νεαρούς αγρόνους τους!

Στην πνακοθήρη του άνακτορου του Οϊνδσοορ ύπαρχει κάποιον σχεδιο του Λονάρδου ντά Βιντσι, που παριστάνει τόν πρόσωπο μιάς πιθηρόμορφης γυναίκας. Τό σκίτσο αυτό φαίνεται ότι ο μεγάλος καλλιτέχνης τό ένεινεύσθη βλέποντας κάποιαν εικόνα της Μαργαρίτας.

Όσοδήποτε, εκτός άτ' την παροιμιώδη άσχημια της, ίσο ή όδος της, όσο κι' ή πολιτάρεση έρωτική της, κατατάσσον άσφαλάς της Μαργαρίτα στην πρώτη γραμμή των ιστορικών γυναικών.

Κατά την έποχή εκείνη βασιλεύς της γερμανορωμαϊκής αυτοκρατορίας ήταν ο Λουδοβίκος ο Βαυαρός, ο όποιος, από πολύν καιρό, έόριχνε έπιληστα και κατακτητικά βλέμματα στα έδάφη της Μαργαρίτας.